

Καὶ πέσας τὰ γυαλικά·

Ἀρφάνη, ῥήγα καὶ παχιᾶ!

Σὰ ποῦντ' ἄλλου τὰ ῥάσινα

Εἶχες ἐσὺ τὰ ρούχινα.

Σὰ ποῦντ' ἄλλου τὰ γυαλικά

Εἶχες ἐσὺ τ' ἀσημικά ¹⁾.

Ἀρφάνη, ῥήγα καὶ παχιᾶ!

Δὲ μ' ἐπρεπες δὲ ζ' ἐπρεπα ²⁾

ὄντας μ' ἐγέννα ἢ μάννα μου,

Ἀμπῶς ³⁾ δὲ μ' ἔκανε κουτσιὰ

Ἀμπῶς δὲ μ' ἔκανε σκαυλί ⁴⁾.

Μὲν μ' ἔκανε κανακαριά.

Νὰ λέπ' ὁ κόσμος νὰ ῥωτᾷ.

— «Εἶνα τοῦ Λία ἢ ἀδρεφές

Καὶ τοῦ Ντεκούλ' ἀλιγερές ⁵⁾

Πωκάψαι ἐφτὰ γεννιαῖς ⁶⁾.

Ε'.

Τὶ γὰρ ἐμένα ἢ Ἀργυρῇ

Δὲν ἔβρεσκε νὰ παντρευτῇ,

Νὰ παρ' ἓνα Τσουλόγκονο,

ἓνα Μιχαλακόγκονο ⁷⁾,

Μωῦδάν ⁸⁾ ἀπάνου τὰ Νηχιὰ

Κι' ἀπάνου τῇ Κεφαλονιά,

Κ' ἐπαρ' ἓνα Νηχιώτακα

Κ' ἓνα Κεφαλονίτακα.

Καὶ τίποτα δὲν ἔβρεκε,

ἓνα σοινῆκι ⁹⁾ ἄγριο φακί

Καὶ μία κούπ' ἡρόσταρο.

Σ'.

— Γιὰ σὲ καὶ ἀπάνου, Μαρουῖδᾶ,
Λπὸ τοῦ Ζάνου τῇ ποιδᾶ.

— Ὀχου κκυμένη, μάνα μου,
καὶ τί καλὰ κοιμώμουςι
καὶ γλυκονειριαζώμουςι ¹⁰⁾,

δυσότερον δηλ. τοῦ γαλλικοῦ Pacha. ⁽¹⁾ Ἐπαί-
γει τὸν πλοῦτον τοῦ ἀποθανόντος. ⁽²⁾ Ἡ ἀδελφὴ ἢ
σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος θρηνεῖ διὰ τὴν τύχην της,
ἥτις τὴν ἐστέρησε τοιοῦτου σιτηρίγματος. ⁽³⁾ Ἀμμή
πῶς. ⁽⁴⁾ Δέμα λίνου. ⁽⁵⁾ Ὁραῖαι θυγατέρες· ἀλ-
λαχοῦ λιγερές. ⁽⁶⁾ Γενεάς, οἰκογενεάς.

Ε. Τὸ φεμάτιον τοῦτο σατυρίζει νεάνιδα ὑ-
πνιδρευθεῖσαν ἐν Κεφαλληνίᾳ. ⁽⁷⁾ Δύο μεγά-
λαι οἰκογένειαι. Σημειωτέα ἡ λέξις γ ὁ ν ο ε προσγραφομένη
ἐν τέλει ὡς τῇ Τουρκικ. ὁ γ λ ο ὤ. Μιχαλακόγκονο, νέον ἐκ τῶν
Μιχαλακιάνων, καὶ Τσουλόγκονο, ἐκ τῶν Τσουλιάνων. ⁽⁸⁾ Ἐκ
τοῦ μόνου (ἀλλὰ) καὶ εἰδάν (ὑπῆγε) καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Μά (ma I-
ταλ. ἀλλὰ) καὶ εἰδάν· συντεθειμένον δὲ μετὰ τοῦ μὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο σχηματίζει τὸ Μαῖδάν. ⁽⁹⁾ Εἶδος μέτρου. Ἐκ τοῦ χοῖνιξ (ι)

Γ. Νεάνις ἀσθενὴς διηγείται ὄνειρόν τι εἰς τὴν μητέρα της.
Αὕτη εἶχεν ἐρασθῇ τὸν Ζάννον (Γιάννον, Ἰωάννην) καὶ τὴν θέλησιν
τῆς μητρός της, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν της. ⁽¹⁰⁾ Παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις συγγραφεῖσι πολλὰ παραδείγματα ἀναφέρονται περὶ
ἀνθρώπων μελλόντων ν' ἀποθάνωσιν, οἵτινες βλέπουσιν ὄνειρα

Σὲ πύργον ἐκοιμώμουςι

Ποῦ εἶχε πανεθύρια δύο.

Καὶ κάτου 'ς τὰ θεμέλιά του

Θελοῦ ¹⁾ ποτάμι πέρναγε.

— Νὰ 'ς τὸ διαλύσω ²⁾ Μαρουῖδᾶ,

ὁ πύργος ἐν' ὃ ἄντρας ζου,

Τὰ πανεθύρι' ἀδρέφια ζου,

Καὶ τὸ ποτάμι τὸ θελοῦ

Ἐν τῷ κρασί ποῦ θὰ πιωθῇ

— Νὰ 'ς τὸ διαλύσω, μάννα μου,

ὁ πύργος ἐν' ὃ τάφος μου,

Τὰ πανεθύρι' ἀδρέφια μου,

ὅπου θὰ μ' ἐσκοτώσουσι,

Καὶ τὸ ποτάμι τὸ θελοῦ,

Τὰ δάκρυα ποῦ θὰ χιούσης σύ.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Κύριε Συνακτά!

Εὐαρεστηθῆτε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ ἀξιόλο-
γον περιοδικὸν ὑμῶν τὰς κατωτέρω ἐπιγραφὰς εἰς
Κυπριακὴν γλῶσσαν, νεωστὶ εὑρεθείσας μεταξὺ τῶν
ἐρειπίων τῆς Παλαιοπάφου.

Ἐπὶ σαρκοφάγου.

✕ ♂ Γ Τ Ν Ξ Ρ Λ ✕ ↑ ♂ Γ Ξ

✕ ♂ Γ Μ Τ Ψ Ξ Ξ Ρ Γ Ψ Τ ♂ Ψ

Γ Λ Μ Ν Ξ Ρ Τ Ψ Τ Ψ Λ

Ἐπὶ σαρκοφάγου.

Μ ρ Λ Γ Γ Ξ ✕ Ξ Γ Ξ Γ Ξ

✕ Ψ Γ Ξ Χ Ψ Λ Ψ Ξ Τ Ψ Τ Ξ Μ Γ

Ἐπὶ πλακός.

✕ ♂ Μ Γ Ξ ✕ Γ Ρ ↑ ↑ Γ Ξ Γ Ξ

Ἐν Κύπρῳ 16 Αὐγούστου
1869.

Ι. Π. ΒΟΝΤΙΤΣΙΑΝΟΣ.

προειρωνίζοντα τὸν θάνατόν των. Βλέπε πρὸς τοὺς ἄλλους. Εὐρικ.
Εκαθ. 69, 83 670. — Ρησ. 690. Ἡρόδοτ. Γ. 124 3. Πλουτ.
Βρουτ. Κ. σ. 993 Σελ. 37 Κριμ. 18. ⁽¹⁾ Θελόν. ⁽²⁾ Εἰρηγῶ.
Ἐκ τοῦ διαλύω. Μόνον ἐπὶ εἰρηγῶς ὄνειρων ἢ ἄλλων φαινο-
μένων.